

OVERBLIK: KONSEKVENSERNE AF ET "HARD-BREXIT"

September 2019

PLESNER

Told, punktafgifter og moms
Side 2

Persondataret
Side 4

Finansielle services
Side 5

Kapitalmarkedsret
Side 7

Ansættelses- og Arbejdsret
Side 8

Patenter
Side 9

EU-varemærker og
EU-designrettigheder
Side 10

Commercial Contracts
Side 11

Forsikrings- og Pensionsret
Side 13

Markedsførings- og Forbrugerret
Side 14

Tvangsfuldbyrdelse, retssager og voldgift
Side 15

Konkurrenceret
Side 17

Commercial Real Estate
Side 19

M&A
Side 20

Selskabsret
Side 22

OVERBLIK: KONSEKVENSERNE AF ET "HARD-BREXIT"

Der er fortsat en større risiko for, at Storbritannien forlader EU den 31. oktober 2019 uden en aftale om betingelserne for deres udtræden. Enhver virksomhed, der har samhandel med Storbritannien, bør derfor stadig forberede sig nøje på et no-deal Brexit. Plesner giver her et opdateret overblik over konsekvenserne inden for en række centrale juridiske områder.

Det britiske parlament har vedtaget, at Storbritannien ikke må forlade EU uden en aftale. Parlamentet har også vedtaget, at regeringen skal anmode EU om en udskydelse af 31. oktober 2019 fristen, hvis en aftale om udtræden ikke foreligger senest den 19. oktober. Selvom forhandlingerne mellem EU og Storbritannien går langsomt uden noget gennembrud i sigte, og selvom den nye britiske regering i det ellers fortrolige "Yellowhammer" memo har redegjort for de dystre udsigter ved et no-deal Brexit, så udtaler Boris Johnson, at han hellere vil "die in a ditch" end at anmode om yderligere udskydelse. Han fastslår således stadig, at Storbritannien vil forlade EU den 31. oktober 2019 "deal or no-deal".

Hvis Boris Johnson måtte ombestemme sig og anmode om endnu en nødvendig udskydelse, så er det ikke givet, at EU vil acceptere flere udskydelser, fordi der skal være et formål med udskydelsen, som i dag kan være vanskeligt at få øje på. Vil afholdelsen af et britisk parlamentsvalg, som muligt intet ændrer, tilfredsstille EU for endnu en udskydelse?

Situationen ændrer sig dagligt, men det er fortsat helt uafklaret, om vi ender med et deal eller no-deal Brexit, inden Storbritanniens udtræden.

Derfor opfordrer Plesner fortsat kraftigt virksomheder, der har samhandel med Storbritannien, til at analysere konsekvenserne og nøje forberede sig på, hvordan de vil håndtere et Brexit, hvis der ikke indgås nogen aftale inden Storbritanniens udtræden. Plesners Brexit Task Force følger løbende udviklingen og kan rådgive klienter om, hvordan de bedst muligt håndterer Brexit i den enkelte virksomheds konkrete situation.

Plesner udsendte i december 2018 et samlet overblik over konsekvenserne af et hard-Brexit. Plesners Brexit Task Force har netop lavet en opdatering af overblikket over de juridiske konsekvenser i tilfælde af et hard-Brexit. I denne publikation kan du få et opdateret Brexit-overblik inden for en række centrale juridiske områder.

TOLD, PUNKTAFGIFTER OG MOMS

Læs mere om
Plesners team
inden for Skatter
og Afgifter på
plesner.com

Et Brexit uden en aftale betyder et farvel til EU's toldunion med de handelsmæssige fordele, som den indebærer. Det vil få stor betydning for told, moms og afgifter - både når det gælder eksport til og import fra Storbritannien. EU-Kommissionen udsendte en meddelelse den 19. december 2018, der præciserer, at konsekvenserne af no-deal er, at de sædvanlige regler om told, punktafgifter og moms træder i kraft ved handel med Storbritannien.

Den danske regering har i slutningen af august 2019 meldt ud, at der inden for kort tid vil blive fremlagt en handlingsplan, som særligt skal hjælpe små og mellemstore virksomheder med håndtere de nye regler for handel med Storbritannien.

Told

Den mest mærkbare ændring vil man se på toldområdet, hvor varerne i dag kan handles og transporteres over landegrænserne uden toldprocedurer og uden toldbetalinger. Med et Storbritannien uden for toldunionen vil der ved import fra Storbritannien blive lagt told på de samme varer, som i dag er toldpligtige ved import til EU. En dansk virksomhed kan med fordel allerede nu gøre sig klart, om og hvordan en yderligere udgift til told skal påvirke den aftalte pris på en varehandel. Endvidere kan en dansk importør overveje, om man vil gøre brug af de forskellige toldbevillinger og procedurer, der allerede gælder i dag, såsom aktiv/passiv forædling, toldoplæg, midlertidig opbevaring mv. Danske virksomheder bør allerede nu overveje, hvilken betydning den ændrede toldbehandling og toldbetaling skal have for aftalte incoterms.

Tilsvarende vil Storbritannien lægge told på de varer, der importeres til Storbritannien fra EU-landene, herunder Danmark. De britiske myndigheder har oplyst, at de toldbevillinger, som kendes i dag fra EU, vil blive etableret i en tilsvarende britisk model. De britiske myndigheder har offentliggjort nye, midlertidige toldsatser.

Med Storbritannien uden for toldunionen følger ud over selve toldbelastningen tillige

de gældende eksport- og importprocedurer, hvilket betyder, at danske virksomheder skal udarbejde eksportdeklarationer henholdsvis indfortoldningsangivelser.

I skrivende stund er det uafklaret, om der indføres en overgangsordning for varetransport, der påbegyndes inden, men afsluttes efter Storbritanniens udtræden.

Punktafgifter

Storbritannien vil ikke længere være omfattet af reglerne om harmoniserede afgifter på tobaks-, alkohol- henholdsvis mineralolieprodukter, og Storbritannien kan således vælge at indføre andre regler for disse produkter.

For afgifter generelt vil gælde, at en dansk importør af punktafgiftspligtige varer fra Storbritannien som udgangspunkt skal afregne danske afgifter, men at de kendte bevillinger for afgiftsoplæg, registreret varemottager mv. fortsat vil gælde, hvorved afgiftsbetalingen kan udskydes. EMCS systemet (Excise Movement Control System) vil ikke længere kunne anvendes ved handel med punktafgiftspligtige varer mellem Storbritannien og EU. Det er uvist, hvilke afgifter der vil komme til at gælde i Storbritannien, ligesom det er uvist, præcist hvilke bevillinger Storbritannien vil indføre.

Der synes dog at blive adgang til fortsat at oplægge varer på afgiftsoplæg, således at afgiften ikke skal betales allerede ved importen til Storbritannien.

Moms

Ved import af varer fra Storbritannien skal der afregnes importmoms i stedet for EU-moms. Da satsen er den samme, vil det alene være proceduren og rapporteringen på momsangivelsen, som ændrer sig. På momsangivelsen skal der således ikke længere indrapporteres i rubrik A ved import fra Storbritannien.

Eksport af varer til Storbritannien skal efter Storbritanniens udtrædelse ske uden moms, uanset om salget sker til momsregistrerede virksomheder eller andre. I dag kan salg som bekendt alene ske uden moms, hvis køberen er

Se de nye, midlertidige toldsatser fra de britiske myndigheder her.

momsregistreret i Storbritannien. Salget skal fremover indberettes i rubrik C på momsangivelsen fremfor rubrik B. Der skal ikke længere ske indberetning til Listesystemet.

Indberetningspligten til Intrastat vil ligeledes ophøre både for så vidt angår salg til og køb fra Storbritannien.

Registreringer efter fjernsalgsreglerne vil ikke kunne opretholdes. Efter disse regler skal en dansk virksomhed momsregistreres i Storbritannien, når salget af varer til privatpersoner og andre ikke-afgiftspligtige personer i Storbritannien overstiger £70,000 om året. Tilsvarende betyder de gældende regler, at britiske virksomheder skal momsregistreres i Danmark, når de sælger varer til privatpersoner og andre ikke-afgiftspligtige personer i Danmark for mere end 180.000 kr. om året. Efter Storbritanniens udtrædelse af EU vil sådanne salg blive betragtet som import med de procedurer, der følger herefter.

For ydelser, der sælges over landegrænserne, gælder, at leveringsstedet er afgørende for, i hvilket land momsen skal betales. Leveringsstedsreglerne vil ændre sig for de ydelser, hvor udnyttelsesstedet er afgørende for momspligten. Det gælder teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester samt ydelser inden for visse liberale erhverv, såsom advokatyr, betaling for varemærker og patenter, databehandlingsydelser m.fl. Det kan i praksis betyde, at nogle af de ydelser, der i dag sælges uden moms til britiske kunder, fremover skal sælges med moms. Hvordan reglerne i Storbritannien kommer til at se ud, er i skrivende stund uafklaret.

Virksomheder, der er registreret efter *mini-one-stop-shop* i Storbritannien, kan ikke efter Storbritanniens udtræden angive salg af elektroniske ydelser til Storbritannien via denne ordning. Virksomheder, der er registreret for ordningen i Danmark og har oplyst et fast forretningssted i Storbritannien, skal anmode Skattestyrelsen om at slette dette forretningssted.

Virksomheder, der sælger finansielle, momsfri ydelser, samt forsikringsselskaber, som har del-

vis fradragsret for moms, skal være opmærksomme på, at omsætning til kunder i Storbritannien fremover vil kunne medregnes ved opgørelsen af proratasatsen.

For så vidt angår muligheden for momsrefusion for udgifter afholdt med britisk moms, er det forventningen, at de britiske myndigheder også i

fremtiden vil give momsrefusion til virksomheder i EU. Proceduren vil dog blive ændret.

Det kan være hensigtsmæssigt at uploade sin ansøgning om momsrefusion for udgifter afholdt i Storbritannien i 2019, inden Storbritanniens udtrædelse bliver en realitet, således at der er vished for, at oplysningerne er behørigt uploadet i det fælles digitale system inden den effektive dato for Brexit.

Satser

Der sker ingen ændringer i satserne for moms og punktafgifter.

VÆRD AT TÆNKE OVER ALLEREDE NU

- Behov for ændring af incoterms
- Behov for ændring af aftalte priser som følge af toldbelastning
- Udfordringer ved forlænget transporttid pga. risiko for lange køer pga. grænsekontrol og toldkontrol
- Behov for nye registreringer, såsom registrering som importør og valg af sikkerhedsstillelsesordning, registrering som eksportør, registrering af toldoplæg mv.
- Behov for momsregistrering i Storbritannien
- Afmeldelse af momsregistrering for *mini-one-stop-shop* og fjernsalg i Storbritannien
- Ansøgning om momsrefusion inden den effektive dato for Brexit
- Ændrede krav til fakturatekst
- Ændrede krav til indberetning på momsangivelsen

PERSONDATARET

Læs mere om
Plesners Person-
dataretlige team på
plesner.com

Om UK forlader EU med eller uden en aftale har stor praktisk betydning for det persondataretlige område.

Hvis UK tiltræder udtrædelsesaftalen inden 31. oktober, og vi får et såkaldt "deal"-Brexit, vil der højst sandsynligt være status quo i en overgangsperiode indtil 31. december 2020 med mulighed for forlængelse af et eller to års varighed. Dataoverførsler til UK i overgangsperioden vil kunne ske som hidtil - UK vil i forhold til GDPR forblive en del af EU.

Hvis det ender med et hard-Brexit, vil UK den 31. oktober 2019 uden videre blive et tredjeland i GDPR-forstand. Som følge heraf vil der opstå et behov for et særligt juridisk grundlag for overførsler af persondata fra EU til UK (tredjelandsoverførselsgrundlag); det kan f.eks. være EU-Kommissionens standardkontrakter eller bindende virksomhedsregler (BCR).

I praksis vil det være en meget stor administrativ opgave at få dette på plads, da UK jo er en meget stor dansk handelspartner - også i relation til persondata.

Kravet om et særligt juridisk grundlag gælder dog ikke, hvis EU-Kommissionen godkender UK som et såkaldt 'sikkert tredjeland' - hvilket kræver, at UK har en national lovgivning vedrørende beskyttelse af persondata, som i det væsentlige svarer til beskyttelsen i EU. Et afgørende spørgsmål er derfor, om UK kan godkendes af EU-Kommissionen som et 'sikkert tredjeland', og i givet fald hvor lang tid, der vil gå.

Der er ingen tvivl om, at UK ikke på den korte bane vil opnå en godkendelse som sikkert tredjeland. Dette kan sandsynligt tage flere år. På nuværende tidspunkt er det usikkert, om UK overhovedet kan opnå en sådan godkendelse som sikkert tredjeland, hvilket bl.a. skyldes the Investigatory Powers Act 2016, som er UK's lov om myndighedernes adgang til overvågning og andre former for dataindsamling til retshåndhævelse og til beskyttelse af national sikkerhed.

UK er selv usikre på, om bl.a. denne lov lever op til de europæiske grundlæggende retsprincipper for myndighedernes adgang til data til dette formål - sådan som retsprincipperne kommer til udtryk i retspraksis fra den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og EU-Domstolen. Denne retspraksis er sammenfattet af Artikel 29-gruppen i WP 237.

Et tredjeland kan kun godkendes som 'sikkert tredjeland', hvis det lever op til WP 237. Et hard-Brexit vil altså kunne få meget store praktiske konsekvenser for alle virksomheder og myndigheder m.v., som udveksler persondata med UK.

Alle organisationer der har dataudveksling med UK bør derfor forberede sig på - det ikke usandsynlige scenarie - at UK inden længe bliver et usikkert tredjeland, hvortil der kræves et tredjelandsoverførselsgrundlag.

I denne forberedelse bør man allerede nu skabe sig et overblik over, hvor man udveksler data med UK, f.eks. i forbindelse med brug af leverandører/databehandlere, sådan at man er parat til at få overførselsgrundlaget på plads. Man kan godt vente med at begynde at indgå f.eks. EU-Kommissionens standardkontrakter, indtil det står klart, at det ender med et "hard Brexit".

FINANSIELLE SERVICES

Læs mere om
Plesners team
inden for Bank og
Finans på
plesner.com

I tilfælde af et "hard-Brexit" står det klart, at britiske virksomheder, der leverer finansielle services ind i EU, vil blive betragtet som virksomheder fra tredjelande, dvs. hverken fra EU eller EØS. Dette indebærer, at virksomhedernes adgang til at passporte deres services fra Storbritannien ind i EU-27 vil ophøre.

somhederne blot give de britiske myndigheder besked herom senest den 30. oktober 2019. Dog har det britiske finanstillsyn (FCA) og den britiske myndighed, der er ansvarlig for banker og forsikringsselskaber (PRA), meldt ud, at det ikke længere er muligt for pengeinstitutter og forsikringsselskaber at ansøge om at benytte sig af dette midlertidige genkendelsesregime.

Både virksomheder (på nær banker og forsikringsselskaber) og fonde fra EU-27, der passporter sine ydelser ind på det britiske marked i henhold til den britiske "Financial Services and Markets Act 2000", kan benytte sig af det midlertidige genkendelsesregime. Det giver eksempelvis alternative investeringsfonde, der forvaltes af forvaltere i EU-27, værdipapirhandlere, udbydere af betalingstjenester og UCITS fra EU-27 mulighed for at benytte sig af den midlertidige adgang til at passporte sine ydelser ind på det britiske marked efter den 31. oktober 2019 forudsat, at de giver de britiske myndigheder besked herom senest den 30. oktober 2019.

Bortset fra det nedenfor anførte, har EU ikke ligesom de britiske myndigheder varslet en overgangsordning i form af f.eks. et midlertidigt genkendelsesregime til fordel for britiske finansielle virksomheder i tilfælde af et hard-Brexit. Som det ser ud nu, kommer britiske finansielle virksomheder, der leverer finansielle services ind i EU-27, derfor som nævnt til at miste denne adgang fra den 31. oktober 2019. Britiske finansielle virksomheder skal derfor opnå adgang til EU's indre marked på samme måde som finansielle virksomheder fra andre tredjelande. Dette gøres på forskellige måder afhængig af, hvilket finansielt område den given virksomhed ønsker at udøve sin virksomhed indenfor.

Inden for f.eks. MiFID II har EU truffet såkaldte ækvivalensbeslutninger over for andre tredjelande, og man må derfor forvente, at EU også vil kunne træffe sådanne beslutninger over for Storbritannien. En ækvivalensbeslutning går ud på, at EU-Kommissionen undersøger et tredjelandets lovgivning inden for et bestemt felt for at undersøge, om tredjelandets regler er til-

På samme måde har Storbritannien meldt ud, at virksomheder fra EU-27, der udøver deres virksomhed ind i Storbritannien, som udgangspunkt vil blive behandlet som virksomheder fra tredjelande i tilfælde af et hard-Brexit. Den britiske regering har dog fastsat visse undtagelser til dette udgangspunkt på bestemte områder, herunder visse finansielle virksomheders mulighed for at passporte. Den britiske regering har tilkendegivet, at den i tilfælde af et hard-Brexit vil indføre et såkaldt "midlertidigt genkendelsesregime". Det indebærer, at virksomheder fra EU-27, som inden Storbritanniens udtræden af EU har tilladelse til at passporte sig ind på det britiske marked, fortsat vil blive anset for at have denne tilladelse i en midlertidig periode på højst tre år efter "exit day". I perioden kan virksomhederne søge om tilladelse til at fortsætte sin virksomhed hos de britiske myndigheder. For at benytte sig af det midlertidige genkendelsesregime skal virk-

strækkeligt stramme eller i øvrigt svarer til EU's regler. En ækvivalensbeslutning indebærer, at EU kan tillade virksomheder fra tredjelandet at udøve en begrænset del af deres virksomhed i EU, eller at visse udenlandske enheder bliver sidestillet med lignende europæiske enheder. Da en sådan ækvivalensbeslutning forudsætter, at EU-Kommissionen først laver en undersøgelse af tredjelandets regler, er det således en ordning, der tager tid, før virksomheder fra Storbritannien vil få en eventuel nemmere adgang til EU's indre marked.

På et andet område som eksempelvis udbydere af betalingstjenester findes der ikke en lignende adgang til at træffe ækvivalensbeslutninger. Derfor må britiske virksomheder, der vil levere sådanne ydelser på EU's indre marked efter Brexit, ligesom virksomheder fra andre tredjelande må oprette en virksomhed i form af eksempelvis et datterselskab i EU-27, for at dette kan få den nødvendige tilladelse til at levere de ønskede ydelser på det indre marked.

I kølvandet på aflysningen af det britiske parlaments afstemning i december om udkastet til udtrædelsesaftale mellem Storbritannien og EU, vedtog EU-Kommissionen den 19. december - som led i Kommissionens forberedelser til et hard-Brexit - tidsbegrænsede overgangsregler inden for tre helt specifikke områder af den finansielle sektor:

- I relation til kravet om clearing af OTC-derivater via centrale modparter (CCP'er) vil den britiske lovgivning i de første 12 måneder efter Brexit blive anset for ækvivalent under forudsætning af, at den ikke ændres efterfølgende. Dette betyder, at EU-27 modparter til OTC-derivataftaler i de første 12 måneder efter Brexit fortsat kan klare derivater over britiske CCP'er, der står for clearing af en meget stor del af alle OTC-derivatkontrakter i EU.
- Også i relation til kravet om clearing af OTC-derivater via centrale modparter (CCP'er) og margin-krav vil novation af en OTC-derivataftale i de første 12 måneder efter Brexit udelukkende med det

formål at udskifte en britisk modpart med en EU27-modpart ikke medføre krav om CCP-clearing af, eller margin-krav til, den pågældende OTC-derivataftale, hvis der ikke var sådanne krav før novation.

- I relation til kravene til værdipapircentraler vil den britiske lovgivning i de første 24 måneder efter Brexit blive anset for ækvivalent under forudsætning af, at den ikke ændres efterfølgende. Dette betyder, at EU-27 værdipapirudstedere i de første 24 måneder efter Brexit fortsat kan udstede deres værdipapirer igennem britiske værdipapircentraler.

KAPITALMARKEDSRET

Læs mere om
Plesners team
inden for Capital
Markets på
plesner.com

Et af de store spørgsmål inden for det kapitalmarkedsretlige område har været håndteringen af markedsmisbrugsforordningen (nr. 596/2014) (MAR) og prospektforordningen (nr. 1129/2017) (PF). MAR og PF har erstattet national lovgivning angående bl.a. insiderhandel, uretmæssig videregivelse af intern viden, markedsmanipulation og prospekter (herunder format, godkendelse og offentliggøres) til brug for udbydelse af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til handel på et reguleret marked. Til forskel fra andre EU-retsakter som for eksempel transparensdirektivet har MAR og PF direkte virkning i medlemslandene. Dette medfører et behov for at lave overgangslove i tilfælde af Brexit uden en udtrædelsesaftale, for at bevare en regulering svarende til (i) MAR for at forhindre markedsmisbrug ved handel med finansielle instrumenter og (ii) PF for at sikre investorbeskyttelse og adgangen til ensartede oplysninger til brug for en investeringsbeslutning.

I den forbindelse blev der den 19. februar 2019 offentliggjort lovgivning, der skal erstatte MAR, som skal træde i kraft ved udtrædelsen af EU uden en udtrædelsesaftale.

Loven, der skal erstatte MAR, vil forventeligt bl.a. medføre følgende ændringer:

I henhold til MAR har den europæiske værdipapir- og markedsmyndighed, ESMA, autoritet til at håndhæve forordningen og komme med udtalelser om fortolkning til anvendelse af regelsættet. Denne autoritet forventes overført til det britiske finanstilsyn (FCA). Den højeste myndighed for fortolkning samt håndhævelse af loven vil dermed være nationale britiske domstole i stedet for EU-Domstolen. Dette kan på sigt medføre at regelsættene bliver fortolket forskelligt i EU og i Storbritannien.

Den britiske markedsmisbrugslovgivning får et videre anvendelsesområde end MAR, idet anvendelsesområdet er udvidet til at omhandle handel med finansielle instrumenter i både Storbritannien og EU. Det britiske finanstilsyn

vil således også kunne forbyde, efterforske og retsforfølge tilfælde af markedsmisbrug relateret til finansielle instrumenter, som påvirker britiske markeder eller Storbritanniens omdømme, selvom disse instrumenter handles i et EU-land.

Det er ikke hensigten at foretage materielle ændringer ud over dem, som er nødvendige for et velfungerende britisk system. Reglerne, som påvirker markedsaktørerne, vil derfor stort set være de samme som før. Udstedere, markeder og virksomheder med aktier til handel på britiske markeder vil dermed i første omgang forventelig ikke opleve nogle mærkbare forskelle, idet der skal rapporteres den samme information til det britiske finanstilsyn, som der skulle under MAR. Sådant information omfatter blandt andet information om ledende medarbejders transaktioner, udsættelse af offentliggørelse af intern viden samt udlevering af insiderlister ved anmodning herom.

Denne offentliggjorte ramme for ny lovgivning relateret til prospekter forudsatte, at Brexit ville finde sted før PFs fulde ikrafttræden den 21. juli 2019. Der er derfor ikke officielt fremsat forslag til, hvorvidt PF implementeres i britisk lovgivning. Det er dog forventningen, at der implementeres lovgivning, der i det store hele svarer til og baserer sig på PR. Af væsentlige ændringer som følge af Brexit er dog, at adgangen til at passporte prospekter til EU fra Storbritannien og vice versa vil ophøre.

Såfremt Storbritannien forlader EU med en udtrædelsesaftale i tråd med den af Theresa May forhandlede, vil PF fortsætte, og det vil stadig være muligt at passporte til og fra EU fra Storbritannien og vice versa.

På sigt må det dog forventes, at reglerne (både MAR og PF) vil blive ændret (enten ændringer i lovgrundlaget eller ved en anden fortolkning), således at konvergensen med MAR og PF vil blive mindre over tid.

Læs mere om
Markedsmisbrugs-
forordningen og
Brexit

ANSÆTTELSES- OG ARBEJDSRET

Læs mere om
Plesners team
inden for Ansæt-
telses- og Arbejds-
ret på plesner.com

Det er fortsat uvist, hvilke konsekvenser der konkret bliver tale om på det arbejds- og ansættelsesretlige område, hvis Storbritannien forlader EU i et hard-Brexit.

Den frie bevægelighed er fundamentet for det indre marked i EU, og består af fri bevægelighed for fire grundlæggende friheder, herunder fri bevægelighed for arbejdskraft og tjenesteydelser. Blandt disse friheder sikrer arbejdskraftens fri bevægelighed bl.a., at EU-borgere kan arbejde i Storbritannien uden opholdstilladelse eller arbejdstilladelse. Hvis Storbritannien udtræder af EU, uden at der er indgået en aftale, vil Storbritannien være at betragte som et tredjeland i forhold til EU.

På den baggrund vil konsekvenserne ved et hard-Brexit udgøres af potentielle restriktioner i den frie bevægelighed for arbejdskraft og tjenesteydelser, herunder begrænsninger i muligheden for at udstationere medarbejdere til Storbritannien. Det er endnu usikkert, om det rent praktisk vil føre til restriktioner i form af krav om arbejds- og opholdstilladelser ved arbejde i Storbritannien. Baseret på den politiske kurs i forbindelse med forhandlingerne, herunder ikke mindst Storbritanniens indenrigspolitiske situation, bør danske virksomheder dog

- ud fra et worst-case scenario - indstille sig på, at et hard-Brexit meget vel kan blive en realitet og føre til begrænsninger i den frie bevægelighed for arbejdskraft og tjenesteydelser, som vi kender i dag.

Folketinget vedtog i marts 2019 lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med UK's udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale. Loven har til formål at afværge de mest væsentlige konsekvenser af en hard-Brexit. Loven viderefører midlertidigt størstedelen af de rettigheder, som de borgere, der vil blive berørt af et hard-Brexit, besidder i dag, herunder retten til at bo og arbejde i Danmark på samme vilkår som hidtil og at færdiggøre udstationeringer. Loven finder dog kun anvendelse i forhold til britiske statsborgere og udstationerede personer, som er i Danmark på udtrædelsestidspunktet i medfør af reglerne om arbejdskraftens, henholdsvis tjenesteydernes frie bevægelighed. Loven ændrer ikke ved det faktum, at Folketinget kun kan lovgive om, hvordan et hard-Brexit skal håndteres i Danmark, mens det er op til Storbritannien at forholde sig til danske statsborgeres adgang til at arbejde i Storbritannien, henholdsvis danske virksomheders adgang til at udstationere medarbejdere til Storbritannien ved leveringen af tjenesteydelser.

Danske virksomheder bør - hvis det ikke allerede er sket - snarest forholde sig til de mulige konsekvenser af en hard-Brexit, herunder foretage en risikovurdering af, hvordan virksomhedens arbejdsstyrke/-ressourcer i givet fald påvirkes. Det kan eksempelvis overvejes, hvilke konsekvenser det vil have, hvis en medarbejders udstationering til Storbritannien ikke længere kan ske med dags varsel, men først efter ansøgning om arbejdstilladelse, eller om der skal ændres i virksomhedens strategi for ansættelse/rekruttering af medarbejdere i Storbritannien/udsendelse til Storbritannien, indtil der er klarhed om konsekvenserne af Brexit.

PATENTER

Læs mere om
Plesners team for
Patentret
plesner.com

Patentlovgivningen

For patenter gælder det, at Storbritannien efter et hard-Brexit stadig vil være medlem af Den Europæiske Patentkonvention (EPK), der er uafhængig af EU. Der vil således også efter den 31. oktober 2019 kunne udstedes europæiske patenter med virkning for Storbritannien, ligesom eksisterende europæiske patenter vil forblive i kraft på samme vilkår som hidtil.

Storbritannien har herudover offentliggjort en række retningslinjer for, hvad der vil gælde for den del af patentretten, der berøres af EU-retten. Disse retningslinjer er omtalt nærmere i tidligere Plesner Insight "[No-deal Brexit: Retsstillingen vedrørende patenter](#)".

Af retningslinjerne følger blandt andet:

- Reglerne om supplerende beskyttelsescertifikater (SPC'er), der lige nu findes i EU-forordninger, videreføres i national, britisk lovgivning, således at eksisterende certifikater fortsat vil gælde, og således at der også i fremtiden kan udstedes supplerende beskyttelsescertifikater med virkning for Storbritannien.
- Reglerne om begrænsning af patentbeskyttelsen i forhold til forsøg lavet med henblik på at opnå en markedsføringstilladelse til et lægemiddel (den såkaldte "Bolar-undtagelse") vil stadig gælde i britisk lovgivning.
- Storbritannien vil opretholde eksisterende lovgivning vedrørende patentering af bioteknologiske opfindelser, der hviler på EU's biotekdirektiv.

Den Fælles Patentdomstol (UPC)

Hvad enten der kommer en Brexit-aftale på plads eller ej, er det usikkert, om Storbritannien kan deltage i patentdomstolen og i givet fald på hvilke vilkår.

EU-Kommissionen har tidligere udtalt, at kun EU-lande kan deltage i aftalen. Dette synspunkt fik i efteråret 2018 støtte fra to ansatte ved Max Planck-instituttet i München, men andre har indtaget det modsatte synspunkt. Storbritanniens deltagelse i UPC er derfor desværre usikker. Deltagelse vil formentlig kræve, at der kommer en eller anden aftale på plads, der sikrer at EU-retten på patentområdet vil blive efterlevet også af Storbritannien, selvom landet ikke er et EU-land efter Brexit.

Se Plesner Insight "[Max Planck-instituttet sår tvivl om patentdomstolens lovlighed](#)".

I skrivende stund verserer der også en sag ved den tyske forfatningsdomstol, hvor det skal afgøres, om UPC-aftalen overhovedet kan ratificeres af Tyskland, der er et af de tre lande, der skal ratificere aftalen, før den kan træde i kraft. Sagen er på domstolens program for 2019, men det er usikkert, om den reelt vil træffe afgørelse i sagen i år.

Kommer der en Brexit-aftale, der muliggør Storbritanniens deltagelse i UPC, og såfremt den tyske forfatningsdomstol tillader, at Tyskland kan ratificere aftalen, vil patentdomstolen teoretisk kunne træde i kraft i løbet af 2020. Se yderligere om status i Plesner Insight "[Den Fælles Patentdomstol - en status](#)".

EU-VAREMÆRKER OG EU-DESIGNRETTIGHEDER

Læs mere om
Plesners IP-team
på plesner.com

Den britiske regering har publiceret guidelines, der fastslår retsstillingen i tilfælde af en manglende Brexit-aftale, herunder om EU-varemærker og EU-designrettigheder. Indehavere af EU-varemærker og EU-designrettigheder kan glæde sig over, at EU-varemærker og EU-designs vil blive videreført i Storbritannien. De guidelines er senest opdateret den 17. januar 2019 og er således (foreløbig) ikke blevet ændret af den nye britiske regering.

Den britiske regering fastslår i hovedtræk følgende:

- EU-varemærker og EU-designrettigheder, som er registreret før Brexit, vil fortsat nyde beskyttelse og kunne håndhæves i Storbritannien, idet rettighederne vil blive videreført som nye tilsvarende britiske varemærker og designs. Videreførelsen vil kun indebære en "minimal administrativ byrde". Der er mulighed for at fravælge ordningen.
- Virksomheder eller personer, der ved Brexit har verserende ansøgninger om registrering af et EU-varemærke eller EU-design, kan i en periode på ni måneder efter Brexit ansøge om tilsvarende registrering i Storbritannien. Ansøgeren vil herved opnå samme ansøgningsdato som for den 'oprindelige' ansøgning om registrering af et EU-varemærke eller EU-design. Ved indlevering af ansøgningen til de britiske myndigheder vil rettighedshaver blive pålagt et administrativt gebyr svarende til det gældende gebyr for registrering af varemærker eller designs i Storbritannien.
- Varemærker og designrettigheder, ansøgt og registreret gennem Madrid-protokollen og Haagarrangementet, og hvor EU er designeret, vil efter Brexit nyde samme beskyttelse i Storbritannien som EU-varemærker og EU-designrettigheder. Indehavere af verserende ansøgninger om registrering varemærker og designrettigheder gennem Madrid-protokollen og Haag-arrangementet har ligeledes mulighed for i en periode på ni måneder efter Brexit at ansøge om tilsvarende registrering i Storbritannien.
- Uregistrerede EU-designrettigheder vil fortsat være beskyttet i Storbritannien efter Brexit for deres resterende beskyttelsesperiode. Storbritannien vil desuden gøre det muligt at opnå beskyttelse af uregistrerede designrettigheder i Storbritannien, og retsstillingen skal afspejle den nuværende model for beskyttelse af uregistrerede EU-designrettigheder.

Læs den britiske
regerings guide-
lines af 24. sep-
tember 2018 om
fortsat beskyttelse
af varemærker og
designs i Storbri-
tannien

COMMERCIAL CONTRACTS

Læs mere om
Plesners team
inden for Commer-
cial Contracts på
plesner.com

Brexit kan få store konsekvenser for både eksisterende og nye aftaler, hvis aftaleperioden løber til efter oktober 2019. Ved indgåelse af nye aftaler er der derfor en række forhold, som med fordel allerede nu kan indarbejdes, ligesom det for eksisterende aftaler er relevant at vurdere, om enkelte eller flere bestemmelser allerede nu bør forsøges genforhandlet som følge af Brexit:

De kommercielle hensyn, der ligger til grund for en given aftale, kan blive påvirket f.eks. i form af nye handelsbarrierer mellem UK og EU, hvilket kan medføre stigning i omkostninger forbundet med handel til og fra UK. Det bør derfor nøje overvejes, om aftalerne allerede nu skal regulere håndtering af f.eks. nye afgifter, toldrestriktioner eller begrænsninger i den frie bevægelighed for varer, tjenesteydelser og arbejdskraft.

For aftalevilkår, der territorielt omfatter eller er begrænset til "EU", er der risiko for, at de efter Brexit ikke længere vil omfatte UK. Det kan eksempelvis være relevant for bestemmelser omkring konkurrencebegrænsninger eller eksklusivitet. Hermed kan Brexit også have

virkning på aftaler, der udløber før oktober 2019, og derfor som udgangspunkt ikke vil blive påvirket af Brexit, men hvor f.eks. en konkurrencebegrænsning skal gælde for en efterfølgende periode.

For aftaler, der fremadrettet skal gælde både i UK og EU, er der en risiko for, at aftalerne vil blive underlagt dobbelt regulering f.eks. i relation til compliance-krav mv. Det bør derfor nøje overvejes, hvilken aftalepart der skal være ansvarlig for efterlevelse af eventuelle nye compliance-krav, samt hvordan omkostningerne hertil skal fordeles.

Det kan ikke udelukkes, at en eksisterende aftale kan hæves under henvisning til Force Majeure eller eventuelle Material Adverse Change (såkaldte "MAC") bestemmelser. Hvorvidt en eksisterende aftale kan hæves som følge af Brexit, vil afhænge af en konkret vurdering af den pågældende aftale. Men i forbindelse med indgåelse af nye aftaler kan det overvejes, om på forhånd definerede Brexit-konsekvenser skal indarbejdes som Force Majeure eller Material Adverse Change, der giver ret til at hæve aftalen eller opsige aftalen med forkortet varsel.

I forlængelse af ovenstående bør man generelt overveje i forhold til tidsfrister, fx leveringsdato, om et hard-Brexit kan medføre behov for at aftale forlængede frister. Se også "Værd at tænke over" i afsnittet om Told, Punktafgifter og Moms. Ud over at sikre, at parterne kan indstille sig på frister, der afviger fra det normale, kan dette fx også have den virkning, at parterne undgår at skulle tage stilling til, om forlænget toldbehandling mv. skal anses for Force Majeure i relation til en levering, der forsinkes ud over de almindelige frister.

Som det også er beskrevet i afsnittet Told, Punktafgifter og Moms, så bør man overveje, hvilken betydning en ændret toldbehandling og toldbetaling skal have for aftalte Incoterms. I denne forbindelse skal man bemærke, at en parts økonomiske forpligtelser under en allere-

de valgt Incoterm kan blive forøget væsentligt som følge af et hard-Brexit. I denne forbindelse bør man også overveje en eventuel forhøjelse af priser som følge af forøget toldbelastning.

Som beskrevet i afsnittet vedrørende Ansættelses- og Arbejdsret kan et hard-Brexit medføre restriktioner i den fri bevægelighed for arbejdskraft og tjenesteydelser. Dette kan have betydning for, om en part vil være i stand til at opfylde sine forpligtelser under en aftale, hvor en aftalepart i Danmark skal leverer tjenesteydelser eller varer i Storbritannien eller hvor en aftalepart i Storbritannien skal levere tjenesteydelser eller varer i Danmark. I forhold til levering af varer kan det bl.a. være relevant at se på, om leveringen kræver tilstedeværelse af en eller flere af partens ansatte i den anden parts land, fx i forhold til instruktion, montage/installation, levering mv.

En række aftaler indeholder en såkaldt "severability"-bestemmelse. En sådan bestemmelse medfører, at aftalens øvrige bestemmelser ikke påvirkes af, at en eller flere bestemmelser ikke gyldigt kan håndhæves. Ofte pålægger bestemmelsen også parterne en pligt til at forhandle en alternativ bestemmelse, der skal have en virkning så tæt som muligt på den virkning, der var tiltænkt af den ugyldige bestemmelse. Da gyldigheden af en række aftalebestemmelser kan blive påvirket af et hard-Brexit, bør man overveje brug af en severability-bestemmelse. I aftaler med en severability-bestemmelse bør man dog også overveje, om gyldigheden af en eller flere aftalebestemmelser er så væsentlig, at aftalen bør ophøre, hvis bestemmelserne ikke gyldigt kan håndhæves efter et hard-Brexit.

FORSIKRINGS- OG PENSIONSRET

Læs mere om
Plesner forsikrings-
og pensionsteam
på plesner.com

Il tilfælde af et hard-Brexit vil "EU-passporting" ikke længere gælde for forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber. Det betyder, at det ikke længere vil være muligt for britiske forsikrings- og genforsikringsselskaber at udøve grænseoverskridende virksomhed i EU, og dermed i Danmark, baseret på retten til fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfrihed. I henhold til gældende dansk lovgivning er det ikke muligt for et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab etableret i et land uden for EU/EØS at drive virksomhed på tværs af landegrænser i Danmark som følge af den frie udveksling af tjenesteydelser.

gælder for etablering af et forsikringsselskab i Danmark. Som en generel betingelse vil Finanstilsynet kun udstede en filialtilladelse, hvis grundlaget er en international aftale, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at danske forsikringsselskaber gives samme mulighed for at etablere en filial i det pågældende forsikrings-selskabs hjemland.

De britiske tilsynsmyndigheders stillingtagen til danske forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber kendes endnu ikke. Der forventes yderligere vanskeligheder i forbindelse med f.eks. overdragelser af porteføljer på tværs af landegrænser.

Britiske forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber vil således være nødt til at etablere en filial (eller et datterselskab) og ansøge Finanstilsynet om tilladelse. Kravene for at få en sådan filialtilladelse er fastsat i bekendtgørelse nr. 1018 af 25. august 2015 som ændret ved bekendtgørelse nr. 1168 af 31. oktober 2017 og ligner på mange måder de krav, der

MARKEDSFØRINGS- OG FORBRUGERRET

Læs mere om
Plesners team for
Markedsførings-
og Forbrugerret
plesner.com

Når Storbritannien forlader EU, vil danske virksomheder i højere grad skulle overholde den nationale markedsførings- og forbrugerretlige regulering, der bliver fastsat i Storbritannien, hvis virksomheden retter sin online markedsføring og sit onlinesalg mod forbrugere i Storbritannien.

Det skyldes, at Storbritannien herefter ikke længere vil være omfattet af EU's fremtidige markedsførings- og forbrugerretlige regulering. Når Storbritannien forlader EU, vil Storbritannien derfor kunne fastsætte sine egne forbrugerbeskyttelsesregler om bl.a. informationspligter på hjemmesider ved indgåelse af forbrugeraftaler og om fortrydelsesret, der vil kunne variere fra den EU-retlige forbrugerbeskyttelsesregulering, som er implementeret i den danske lovgivning.

Når Storbritannien forlader EU, vil Storbritannien heller ikke længere være omfattet af e-handelsdirektivets regler. E-handelsdirektivet, der er implementeret i den danske e-handelslov, indeholder bl.a. et afsenderlandsprincip. Afsenderlandsprincippet betyder, at virksomheder, der er etableret i et EU- eller EØS-land, skal overholde lovgivningen i det land, hvor virksomheden er etableret, når virksomheden f.eks. markedsfører en webshop i andre lande indenfor EU og EØS.

For virksomheder etableret i Danmark betyder afsenderlandsprincippet, at virksomheden skal overholde den danske markedsføringslov, når virksomheden markedsfører sig online over for forbrugere i et andet EU- eller EØS-land. Hvis en virksomhed etableret i Danmark retter sin markedsføring mod forbrugere i et land uden for EU eller EØS, finder e-handelsdirektivet og afsenderlandsprincippet derimod ikke anvendelse. Virksomheden skal i den situation overholde lovgivningen i det land, som virksomheden retter sin online markedsføring imod.

Når Storbritannien forlader EU, vil Storbritannien ikke længere blive anset som et EU-land, og afsenderlandsprincippet vil derfor ikke længere gælde for Storbritannien. Danske virksomheder skal derfor overholde den markedsføringsretlige regulering, der bliver fastsat i Storbritannien, når virksomhedens online markedsføring retter sig mod Storbritannien.

TVANGSFULDBYRDELSE, RETSSAGER OG VOLDGIFT MV.

Læs mere om
Plesners Dispute
Resolution team på
plesner.com

Brexit og konsekvenserne af Brexit vil medføre retssager og voldgiftssager pga. opståede tab ved Brexit. Ansvar for kravene bedømmes forskelligt efter dansk ret og engelsk ret. Helt generelt skal virksomhederne overveje, om de bør ændre kontraktuelle værnetingsaftaler, og om igangværende tvister skal gribes an på en anden måde.

Bortset fra at Brexit måske vil give et boom i antallet af tvister, vil voldgiftssager og voldgiftsklausuler i udgangspunktet ikke blive berørt af Brexit, fordi disse er baseret på aftale, herunder om sagsførelsen. Gyldighed og tvangsfuldbyrdelse er styret af New York-Konventionen, som er en global konvention uden sammenhæng med EU.

Antallet af visse typer voldgiftssager kan blive øget i Storbritannien, når EU-Domstolens kompetence forsvinder. Særligt voldgiftssager om forskellige former for statsintervention i kontraktforhold efter ICSID konventionen kan få stor betydning, når det er disse regler i stedet for EU-regler, som skal beskytte udenlandske investeringer i meget bred forstand i Storbritannien. I fremtiden vil ICSID afgørelser kunne gennemtvinges umiddelbart i Storbritannien.

Nyere tvisteløsningsformer som mediation kan også blive påvirket af Brexit. EU-direktivet om mediation vil efter Brexit ikke gælde for britiske mediatorer og mediationssager. Det kan f.eks. betyde, at britiske mediatorer ikke længere har tavshedspligt, og at mediation ikke nødvendigvis afbryder forældelse i internationale sager. Dette skyldes bl.a. at det britiske parlament ikke kan lovgive sig ud af dette problem, og at der for international mediation kun findes EU-reglerne p.t. Mediation m.v. i Storbritannien er således ikke en tilstrækkeligt beskyttet løsning efter Brexit, og alternativer bør overvejes.

På retssagsområdet vil Brexit ikke betyde helt store ændringer. Domstolene vil fortsat anvende engelsk ret eller udenlandsk ret, hvis et andet lands love skal bruges. CISG-Konventionen om international handel og andre konventioner gælder uafhængigt af EU. Det forventes således også, at Storbritannien ikraftsætter Haag-Konventionen, Rom-Konventionen, Bruxelles-Konventionen m.fl. hurtigt efter Brexit. Det betyder bl.a., at domstolsafgørelser fra et andet land respekteres, begge veje.

Så længe der ikke er andre rettesnore og regler, bør man så vidt muligt undlade at indgå kontrakter og lade være med at anlægge sager i en særlig limbo periode mellem Brexit-dagen og mulig ikrafttræden af andre konventioner efter ny Britisk lovgivning m.v. på et tidspunkt derefter. Dette er fordi tvisterne opstået i limbo-perioden efterfølgende vil være genstand for betydelig juridisk usikkerhed på forskellige punkter, særligt med udspring i ikrafttrædelsestidspunktet, men også i etableringen af ny fortolkning og praksis.

Der vil også generelt på retssagsområdet opstå nogle usikkerheder, indtil nye regler er forhandlet på plads. Der vil bl.a. mangle nye regler for forkyndelse og bevisoptagelse til brug for en retssag i et andet land, altså begge veje i forhold til Storbritannien. Den såkaldte "torpedo" vil formodentlig få ny kraft i forhold til sager i Storbritannien, dvs. at en kontinental europæisk sagsøger måske kan anlægge sag

i sit eget land uanset aftaler om værneting i Storbritannien. I tvivlstilfælde er det domstolen i det land, hvor der anlægges sag først, som tager stilling til værneting og lovvalg m.v. efter litispendens-princippet. Men man kan forestille sig, at der kan opnås EU-retlig beskyttelse og fremme af sager, som anlægges i EU både før og måske også efter modpartens sagsanlæg i Storbritannien. Altså en "mere sprængfarlig torpedo" ind i den oprindeligt aftalte tvist-løsning, bl.a. fordi den indeholder ikke bare processuelle forsinkelser, men også afsæt i beskyttende materielle regler, som ikke længere gælder i Storbritannien. Der kan således ske lovbestemt forskelsbehandling mellem britiske og andre landes borgere og virksomheder.

Man skal i øvrigt ikke glemme, at UK står for United Kingdom. Der gælder således særlige regler i dele af kongedømmet. Eksempelvis har det skotske parlament en lang række eksklusive enekompetencer, som kan få særskilt og stærkere betydning efter Brexit. I skotsk ret har forældelse traditionelt været en del af procesret, og ikke materiel ret som den danske forældelseslov.

Der vil således være risiko for upåagtede faldgruber ved vedtagelse af britisk/engelsk ret og værneting, og måske også muligheder for at frigøre sig herfra og påberåbe EU-ret fortsat.

KONKURRENCERET

Læs mere om
Plesners team for
inden for Kon-
kurrenseret på
plesner.com

Ved et hard-Brexit vil Storbritannien som udgangspunkt ikke længere være omfattet af EU's konkurrenceregler. Den britiske konkurrencelovgivning er dog i vidt omfang bygget op om de samme principper som EU-konkurrenceretten, og hidtidig EU-domstolspraksis vil som altovervejende udgangspunkt post-Brexit fortsat være bindende for fortolkningen af britisk konkurrenceret. Det er således - i hvert fald indledningsvist - nok forholdsvis begrænset, hvor stor indflydelse et hard-Brexit vil få på den materielle anvendelse af konkurrencereglerne.

De største ændringer vil i stedet angå håndhævelsen af konkurrencereglerne. Den britiske konkurrencemyndighed, Competition and Markets Authority ("CMA"), udsendte den 30. oktober 2018 en række vejledninger om sin egen rolle i håndhævelsen ved et hard-Brexit.

Konkurrenceret generelt

Efter Brexit vil CMA ikke længere have jurisdiktion til at anvende EUF-Traktatens artikel 101 og 102, men kan naturligvis fortsat anvende de tilsvarende nationale bestemmelser.

CMA og de britiske domstole vil ved fortolkningen af de nationale bestemmelser også efter Brexit være bundet af EU-domstolspraksis afsagt inden "Brexit Day" den 31. oktober 2019, hvorimod praksis afsagt herefter ikke vil være bindende.

CMA og de britiske domstole kan dog afvige fra tidligere EU-praksis i det omfang, at det er "passende" på grund af "særlige omstændigheder".

Hvis EU-Kommissionen har undersøgt og færdigbehandlet en krænkelsessag inden "Brexit Day", vil CMA ikke have jurisdiktion til også at behandle sagen. Er en undersøgelse derimod iværksat, men ikke færdigbehandlet, kan CMA vælge at iværksætte sine egne undersøgelser.

CMA har bekræftet, at de gældende gruppefritagelsesforordninger (herunder eksempelvis for vertikale aftaler) vil forblive en del af britisk ret indtil deres udløb.

Erstatningssøgsmål

Et hard-Brexit vil have den konsekvens, at virksomheder, der overvejer at rejse erstatningskrav på baggrund af en overtrædelse af de konkurrenceretlige regler, efter "Brexit Day" ikke længere vil kunne basere et krav ved de britiske domstole på EU-Kommissionens afgørelser.

Fusionskontrol

De britiske fusionskontrolregler afviger fra EU-reglerne (og de danske regler) derved, at der ikke gælder en suspensiv anmeldelsespligt, dvs. at det er frivilligt, om man ønsker at anmelde en transaktion. Hvis de britiske tærskler er overskredet, kan CMA dog vælge at behandle sagen og herunder kræve, at closing af en transaktionen afventer CMAs godkendelse.

Storbritannien har hidtil og vil fortsat - på linje med de øvrige EU-medlemsstater - indtil udtræden være omfattet af EU's "one-stop-shop"-regime. "One-stop-shop"-regimet

**Læs CMA's
vejledninger om
sin egen rolle i
håndhævelsen ved
et hard-Brexit**

indebærer, at såfremt EU's omsætningstærskler er overskredet, har EU-Kommissionen som udgangspunkt enekompetence inden for EU til at behandle transaktionen, og de nationale konkurrencemyndigheder kan således ikke uden en henvisning af sagen fra EU-Kommissionen selvstændigt behandle den. Et hard-Brexit indebærer en samtidig udtræden af "one-stop-shop"-regimet fra og med "Brexit Day".

CMA vil således - hvis CMA i henhold til de britiske regler har jurisdiktion - kunne vælge at behandle sager, som ikke er færdigbehandlet af EU-Kommissionen senest på "Brexit Day", uanset hvor langt EU-Kommissionens sagsbehandling er nået. Hvis CMA skulle vælge at behandle en sag, risikerer man i så fald en forsinkelse af den overordnede closing. Det er derfor tilrådeligt, at man i tilfælde af transaktioner, som ikke på tidspunktet for dette nyhedsbrevs udsendelse er endeligt anmeldt til EU-Kommissionen, tager kontakt til CMA, hvis transaktionen kan have en vis indvirkning på konkurrencen i Storbritannien.

CMA kræver et gebyr på op til GBP 160.000 for sin behandling af sager (EU-Kommissionen kræver ikke noget gebyr).

I forhold til EU-fusionskontrol bemærkes, at konsekvensen af et hard-Brexit vil være, at omsætning genereret i Storbritannien ikke længere skal medregnes som EU- eller EEA-omsætning.

Statsstøtte

EUF-Traktatens statsstøtteregler vil ligeledes ophøre med at gælde ved et hard-Brexit. Den britiske regering har i januar 2019 fremsat forslag til nationale regler om statsstøtte, der ligger til behandling i parlamentet. CMA har endvidere sendt et forslag til procedureregler i offentlig høring.

De britiske statsstøtteregler vil i vidt omfang minde om EUs regler, blot med CMA som håndhævende myndighed.

Statsstøtte, der allerede inden "Brexit Day" er godkendt af EU-Kommissionen eller er undtaget i henhold til en gruppefritagelse, vil forblive godkendt/undtaget og kræver således ikke en fornyet godkendelse fra CMA. Støtte, der er under EU-Kommissionens behandling, men som ikke er godkendt af EU-Kommissionen inden "Brexit Day", vil skulle (gen)anmeldes til CMA.

COMMERCIAL REAL ESTATE

Læs mere om
Plesners Com-
mercial Real
Estate team på
plesner.com

Erhvervelse af fast ejendom i Danmark af private britiske statsborgere
Storbritanniens udtrædelse af EU vil indebære, at britiske statsborgere skal have justitsministerens tilladelse til at erhverve fast ejendom i Danmark, såfremt de ikke har haft bopæl i Danmark i et tidsrum af i alt 5 år, og medmindre Storbritannien indgår en særftale med EU, der indebærer, at britiske statsborgere forsat kan erhverve fast ejendom på lignende vilkår som EU- og EØS-borgere, herunder f.eks. i forbindelse med job i Danmark med henvisning til etableringsfrihed og andre beskyttede friheder i EU-Traktaten.

statsborgeres rettigheder. Hverken bekendtgørelsen eller loven omtaler erhvervelse af fast ejendom eksplicit, og det er ikke Justitsministeriets opfattelse, at loven udskyder ikrafttrædelsen af kravet om tilladelse, hvorfor loven ikke ændrer på, at kravet om tilladelse indføres fra udgangen af oktober.

Erhvervelse af fast ejendom i Danmark af britiske professionelle aktører

Derimod vurderer vi ikke, at Storbritanniens udtrædelse af EU vil medføre ændringer i reglerne i forhold til professionelle aktørers ejendomsinvesteringer i Danmark, idet disse allerede i dag er underlagt restriktioner, som indebærer at erhvervelse af fast ejendom sædvanligvis struktureres som transaktioner, hvor et dansk etableret selskab med hjemsted i Danmark er køber. Der er fortsat ingen krav til at ledelse, bestyrelse eller aktionærer skal være danske statsborgere.

På selskabsområdet vil visse områder umiddelbart blive påvirket. Dette gør sig navnlig gældende for reglerne om grænseoverskridende fusion såvel som reglerne for koncerninterne lån mellem aktører af blandet nationalitet. Der henvises til de selskabsretlige konsekvenser af Brexit på side 2.

I Danmark har Folketinget den 25. marts 2019 vedtaget en overgangsordning ved lov nr. 264, populært kaldet Brexit-loven. Loven har til formål at sikre, at britiske statsborgere, der har lovligt ophold, bopæl eller fast arbejde i Danmark, bevarer deres EU-rettigheder i henhold til EU-opholdsbekendtgørelsen indtil Storbritannien og EU indgår en aftale om britiske

M&A

Læs mere om
Plesners M&A
team på
plesner.com

Et hard-Brexit vil utvivlsomt skabe mange usikkerheder og tvivlsspørgsmål i forhold til M&A-transaktioner, hvor en afklaring vil skulle afvente, hvorledes lovreguleringen vil komme til at se ud efter et hard-Brexit, idet det er vanskeligt at spå om, hvorvidt og i hvilket omfang de engelske politikere vil videreføre den omfattende EU-baserede regulering, som finder anvendelse i UK i dag. Det kan således tænkes, at arbejdskraftens fri bevægelighed bliver afskaffet i forhold til UK, produktstandarder og produktionsprocesser kan blive ændret, der kan blive indført grænsekontrol, IP-rettighe-der kan blive påvirket, skattefordele kan fortabes, og det regulatoriske set-up kan i det hele taget blive ændret mere eller mindre radikalt.

Såfremt en M&A-transaktion vedrører et UK-target eller såfremt target har datterselskaber eller anden virksomhed i UK, bliver det derfor nødvendigt nøje at inddrage disse usikkerheder og den potentielle eksponering i tilrettelæggelsen af transaktionsarbejdet, hvad end man er sælger eller køber.

Som eksempler på nogle af områderne, som bør have opmærksomhed er:

Due diligence

I forhold til et target, som har eksponering i UK, bliver det væsentligt som led i due diligence at undersøge, hvorledes target kan blive påvirket af et hard-Brexit, og hvor parat target er til at omstille sig til ændrede forhold. Dette kan f.eks. være i forhold til targets afhængighed af kunder, leverandører, samarbejdspart-ter og medarbejdere baseret i EU, hvorvidt væsentlige kontrakter kan blive påvirket af et hard-Brexit, om der er særlige regulatoriske forhold, som kan tænkes at ændre sig osv.

Værdiansættelse

Potentielle udsving i pundets værdi og ukendte potentielle fremtidige omkostninger som følge af usikkerhed om den fremtidige lovregulering vil påvirke muligheden for at lave en nøjagtig værdiansættelse af target, idet vurderingen af targets fremtidige EBITDA vanskeliggø-res. Dette kan medføre et behov for mere kreative løsninger i forhold til de klassiske købesumsmekanismer, locked box og closing accounts, hvor der kan blive større behov for særlige reguleringsmekanismer afhængig af bestemte forhold, som kan påvirke target og dets virksomhed.

MAC-bestemmelser

I allerede indgåede overdragelsesaftaler, som indeholder en MAC bestemmelse (Material Adverse Change), vil et hard-Brexit eventuelt kunne kvalificeres som et forhold, som udløser MAC-bestemmelsen afhængig af definitionen af denne, tidspunktet for overdragelsesaftalen og købers viden på dette tidspunkt. Vi har endnu ikke set tilfælde, hvor dette er afprøvet i praksis, men det kan tænkes, at købere og/eller finansieringskilder i særlige situationer ønsker at teste, hvorvidt en MAC-bestemmelse kan anvendes til at komme ud af en overdragelsesaftale eller genforhandling af pris og/eller vilkår for overdragelsen.

Den forøgede usikkerhed som følge af et hard-Brexit kan lede til et større ønske for købere om at inkludere en MAC-bestemmelse i transaktionsdokumentationen, som potentielt muliggør, at køber kan komme ud af overdragelsen under nærmere omstændigheder tilknyttet Brexit. På nuværende tidspunkt har vi ikke i praksis set sådanne specifikke "Brexit MAC-bestemmelser", men det kan ikke afvises, at køber af et target, som vurderes at være særlig eksponeret i forhold til ændringer i fremtidig UK-lovgivning, vil forsøge at inkludere sådanne.

Kursudsving

Såfremt valutaen i transaktionsdokumentationen er GBP, bør både sælger og køber gøre sig overvejelser i forhold til kursudsving. Dette være sig både i forhold til købesummen, beløbsmæssige angivelser f.eks. i forhold til covenants, de minimis, basket, cap, priser på TSA-ydelser, konventionalbod for brud for konkurrence- og/eller kundeklausuler med videre.

Konkurrenceklausuler

Den territoriale og tidsmæssige udstrækning af konkurrenceklausuler, som generelt finder anvendelse under EU-retten kan blive ændret, så de ikke længere finder anvendelse i forhold til UK-parter.

Lovvalg og værneting

I transaktioner, hvor man eventuelt ville acceptere UK-lovvalg og værneting, bør det overvejes, hvorvidt dette er hensigtsmæssigt, idet et hard-Brexit kan indebære, at de engelske domstole ikke længere vil være bundet af retspraksis fra EU-Domstolen, ligesom der vil være usikkerhed forbundet med muligheden for tvangsfuldbyrdelse og anerkendelse af domme mellem UK og EU. Der henvises til afsnittet ovenfor om "Tvangsfuldbyrdelse, retssager og voldgift".

SELSKABSRET

Læs mere om
Plesners team in-
den for Selskabsret
på plesner.com

I en lang række love er der forskel på reglerne alt efter, om de involverede parter er fra EU eller fra lande uden for EU. Det gælder også med hensyn til selskabsloven.

I selskabsloven er situationen således bl.a. den, at en række af de muligheder, loven giver for grænseoverskridende transaktioner, kun kan finde sted inden for EU og EØS. Et dansk selskab kan således kun deltage i grænseoverskridende fusioner eller spaltninger med selskaber, der er hjemmehørende i EU/EØS. En grænseoverskridende fusion med et amerikansk selskab er således ikke mulig. Mulighederne for at foretage grænseoverskridende flytninger er ligeledes kun forbeholdt selskaber hjemmehørende i EU og EØS, og det er således ikke muligt for et dansk selskab at flytte sit hjemsted til Rusland, og et japansk selskab kan ligeledes ikke flytte hjemstedet til Danmark, uden at det japanske selskab opløses, hvorefter der kan stiftes et nyt dansk selskab.

I tilfælde af et hard-Brexit vil dette også komme til at gælde for selskaber i Storbritannien. Dette skal sammenholdes med, at det ikke kan afvises, at Brexit og konsekvenserne heraf kunne få danske investorer og danske selskaber med britiske datterselskaber til at overveje at flytte selskabers hjemsted væk fra Storbritannien til et EU-land som Danmark ved en grænseoverskridende fusion eller en flytning af hjemsted, hvilket ikke vil være muligt efter et hard-Brexit.

I andre af selskabslovens regler er retsstillingen den, at der gælder skærpede krav for selskaber, der er hjemmehørende uden for EU end for selskaber hjemmehørende inden for EU og EØS. Kravene for at et kinesisk selskab kan oprette en dansk filial er således skærpede i forhold til krav, der stilles, hvis et bulgarsk selskab ønsker at oprette en filial af det udenlandske

selskab i Danmark. I forhold til selskabslovens regler om såkaldte moderselskabslån er der ligeledes forskel på EU og andre lande. Hvis et moderselskab er hjemmehørende i EU eller EØS, er moderselskabet omfattet af kredsen af virksomheder, der kan modtage lån efter de særlige regler om moderselskabslån. For selskaber med hjemsted uden for EU og EØS, er det kun tilfældet, hvis det pågældende hjemland er opregnet i Erhvervsstyrelsens særlige bekendtgørelse om moderselskabslån, således som det eksempelvis er tilfældet for selskaber hjemmehørende i USA.

I tilfælde af et hard-Brexit vil selskaber i Storbritannien overgå fra de mere lempelige regler for selskaber hjemmehørende i EU til de mere restriktive regler for selskaber hjemmehørende uden for EU.

Endelig vil et hard-Brexit kunne få konsekvenser for danske datterselskabers mulighed for at foretage såkaldte moderselskabslån til moderselskaber hjemmehørende i Storbritannien. En videreførelse af muligheden herfor vil således kræve, at Erhvervsstyrelsens ændrer bekendtgørelsen om moderselskabslån, der bl.a. opregner, hvilke tredjelande et moderselskab, der kan modtage moderselskabslån, kan være hjemmehørende i.

Der er en ikke ubetydelig risiko for, at der som minimum vil være et tidsmæssigt gap mellem tidspunktet for et hard-Brexit og en ikrafttræden af Erhvervsstyrelsens ændring af den relevante bekendtgørelse.

PLESNERS BREXIT TASK FORCE

Plesners Brexit Task Force står til rådighed for alle virksomheder, som har brug for Brexit-rådgivning.

Leder af Brexit Task Force

Casper Münter
advokat, partner

cam@plesner.com
D: +45 36 94 12 22
M: +45 29 99 30 10

Ansættelsesret - og Arbejdsret

Jacob Falsner
advokat

jfa@plesner.com
D: +45 36 94 11 80
M: +45 30 93 71 59

Bank og Finans

Rasmus Mandøe Jensen
advokat, partner

rmj@plesner.com
D: +45 36 94 12 99
M: +45 30 93 71 70

Capital Markets

Janus Jepsen
advokat

jaj@plesner.com
D: +45 36 94 15 15
M: +45 30 93 71 40

Commercial Contracts

Niels Aagaard Pedersen
advokat

nap@plesner.com
D: +45 36 94 11 76
M: +45 29 99 30 16

Commercial Real Estate

Karina Brinch
advokat

kbr@plesner.com
D: +45 36 94 15 75
M: +45 30 93 71 23

Dispute Resolution, Enterprise

Frants Dalgaard-Knudsen
advokat, partner

fdk@plesner.com
D: +45 36 94 12 17
M: +45 29 99 30 99

Energi og Infrastruktur

Niklas Korsgaard Christensen
advokat, partner

nkc@plesner.com
D: +45 36 94 12 39
M: +45 30 93 71 35

Konkurrenceret

Peter Stassen
advokat

psn@plesner.com
D: +45 36 94 13 91
M: +45 30 93 71 01

PLESNERS BREXIT TASK FORCE

Forsikrings- og Pensionsret
Torben Bondrop
advokat, partner

tbo@plesner.com
D: +45 36 94 13 40
M: +45 40 10 91 56

IP-ret
Kasper Frahm
advokat, partner

kfr@plesner.com
D: +45 36 94 13 31
M: +45 29 99 30 39

M&A
Tina Kang
advokat, partner

tkh@plesner.com
D: +45 36 94 15 31
M: +45 30 93 71 55

Markedsførings- og Forbrugerret
Emil Jurcenoks
advokat, partner

ēju@plesner.com
D: +45 36 94 15 07
M: +45 30 86 92 15

Persondataret
Michael Hopp
advokat, partner

mho@plesner.com
D: +45 36 94 13 06
M: +45 29 99 30 14

Selskabsret
Lars Bunch
advokat, partner

labu@plesner.com
D: +45 36 94 11 36
M: +45 30 93 71 56

Skatter
Anders Endicott Pedersen
advokat, partner

aep@plesner.com
D: +45 36 94 11 58
M: +45 29 99 30 22

Afgifter
Mette Christina Juul
Senioradvokat

mcj@plesner.com
D: +45 36 94 13 76
M: +45 29 99 30 38

Teknologi-, Medie- og Teleret (TMT)
Niels Chr. Ellegaard
advokat, partner

nce@plesner.com
D: +45 36 94 12 68
M: +45 29 99 30 71

